

РЕШЕНИЕ

№ 4999

гр. София, 15.07.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова

Добромир Андреев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **331** по описа за **2015** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Х. О., ЕИК[ЕИК], чрез адвокат И. М., срещу решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 97 състав по нахд 8362/2013г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 128/24.04.2012г., издадено от председателя на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), с което на П. Х. О. е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв за извършено нарушение на чл. 45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта, на основание чл. 110, ал.1 от ЗХ. Като касационно основание се сочи нарушение на закона и на съдопроизводствените правила. Твърди се, че нарушението не е доказано и не са взети под внимание показанията на свидетелите на жалбоподателя. Излага се довод за неправилно приложение на чл. 45, ал.2 т.4 от ЗХ и чл. 28 ЗАНН. Изразено е искане за отмяна на решението на Софийски районен съд и за отмяна на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Държавна комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба, с искане да бъде приета за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок и от лице с надлежна процесуална легитимация. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение на СРС, НО, 97 състав по нахд №8362/2013г. е потвърдено наказателно постановление № 128/24.04.2013г. на председателя на ДКХ, с което на П. Х. О. е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв за извършено нарушение на чл. 45, ал.2, т.4 от Закона за хазарта /отм./, на основание чл. 110, ал.1 ЗХ.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание по чл. 348, ал.1 т.1 НПК – нарушение на закона.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Нарушението е ясно, конкретно, точно описано в АУАН и НП. Установява се, че на 18.09.2012г. в игрално казино с адрес: [населено място], [улица], хотел „Р.“, в което се организират хазартни игри в игрално казино от П. Х. О. е допуснато лице без документи за самоличност, установено впоследствие като Х. Я. А..

Обжалваното съдебно решение е постановено в съответствие с материалния закон. Присъствието на лице без документ за самоличност в игралното казино представлява нарушение на чл.45, ал.2 т.4 от Закона за хазарта. Съгласно разпоредбата в игралните зали и в игралните казина не се допуска присъствието на лица без документи, удостоверяващи тяхната самоличност. При преценката за осъществяване на фактическия състав на нарушението неотнормено е обстоятелството дали лицето е познато на охраната или работещите в казиното, както и дали е представило документ за самоличност на по-ранен етап, а след това този документ е оставен на място, извън игралната зала. Изискването на нормата е категорично: лицата, допуснати в игралната зала следва да държат в себе си документ за самоличност, който удостоверява тяхната самоличност. В момента на извършената проверка Х. Я. А. е бил без документи за самоличност и това обстоятелство се доказва от съставения констативен протокол от 18.09.2012г., подписан от участвалите при проверката главни експерти от Д., както и от управителя на игралното казино и гейм мениджъра.

Правилно Софийският районен съд не е кредитирал показанията на свидетелите на жалбоподателя – К. Т. – управител на казиното и А. М. – крупие в същото.

Свидетелите твърдят, че Х. А. е имал в себе си лична карта, но не я е показал. Тези показания се намират в противоречие с писмените обяснения, дадени от самия Х. Я. А. в хода на административната проверка, в които лицето потвърждава, че към момента на проверката не е разполагал с личната си карта, тъй като е била в неговия автомобил. Следва да се отбележи, че дори лицето да е било в държане на документ за самоличност, след като не е представил същия по време на проверката и не указал по друг начин наличието на такъв документ у себе си, единственият обоснован извод на проверяващите органи се явява този за липса документ за самоличност. Изискването на закона е категорично – всички лица в казиното трябва да са с документи за самоличност.

Неоснователни са доводите за наличие на маловажност. В случая не намира приложение нормата на чл. 28 ЗАНН. Установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Липсата на вредни последици не обосновава извод за малозначителност, с оглед значимостта на обществените отношения, уредени с нарушените норми.

При така установеното, настоящият състав намира, че обжалваното решение е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението по НАХД № 8362/2013г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.